

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 14.2.2007
COM(2007) 36 galīgā redakcija

2007/0028 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

ar ko nosaka procedūras, lai dažus valstu tehniskos noteikumus piemērotu citā dalībvalstī likumīgi tirgotiem ražojumiem, un ar ko atceļ Lēmumu 3052/95/EK

(iesniegusi Komisija)

{SEC(2007) 112}

{SEC(2007) 113}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Iekšējais preču tirgus ir Eiropas integrācijas pamatelements. Integrēts bezrobežu tirgus ir vislabākais veids, kā sekmēt Eiropas ekonomikas konkurētspēju. Iekšējā tirgus veiksmīgāka darbība ir atjaunotās nodarbinātības un izaugsmes stratēģijas nozīmīgs elements, kas mudina ES konkurēt un gūt panākumus globalizētajā ekonomikā, kurā mūsu nozīmīgākajiem tirdzniecības partneriem ir lieli un vienoti tirgi.

EK Līguma 28. un 30. pantā cita starpā ir minēts, ka galamērķa dalībvalstis nedrīkst aizliegt savā teritorijā pārdot ražojumus, kurus likumīgi tirgo kādā citā dalībvalstī un uz kuriem neattiecas Kopienas mēroga saskaņošana, ja vien tehniskos ierobežojumus, ko noteikusi galamērķa dalībvalsts, var pamatot ar EK Līguma 30. pantu vai sevišķi svarīgām prasībām vispārējās sabiedrības interesēs, kas attiecīgi atzītas EK Tiesas judikatūrā, un ja tie ir samērīgi. Tas ir t. s. "savstarpējās atzīšanas princips", kura pamatā ir Tiesas judikatūra (skatīt slaveno 1979. gada 20. februāra spriedumu "*Cassis de Dijon*" lietā un Komisijas 1979. gada 20. februāra paziņojumu lietā 120/78 (*Cassis de Dijon*), OV C 256, 3.10.1980.).

"Savstarpējās atzīšanas principa" īstenošana saskaņā ar EK Līguma 28. un 30. pantu ir problemātiska vairāku iemeslu dēļ.

- (1) Daudzi uzņēmumi un valsts iestādes neapzinās, ka savstarpējās atzīšanas princips pastāv.
- (2) Juridiskā nenoteiktība attiecībā uz principa darbības jomu un pierādīšanas pienākumu. Pirmkārt, bieži nav skaidrs, uz kurām ražojumu kategorijām savstarpējā atzīšana attiecas.
- (3) Risks uzņēmumiem, ka to ražojumi neiekļūs saņēmējas dalībvalsts tirgū.
- (4) Starp dažādu dalībvalstu kompetentām iestādēm nenotiek informācijas apmaiņa.

Komisijas paziņojumā Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu Komitejai par iekšējā tirgus stratēģiju 2003.–2006. gadam [COM(2003)238] minētas dažas problēmas, kas saistītas ar „savstarpējās atzīšanas principa” īstenošanu preču jomā, uz kuru neattiecas EK mēroga saskaņošana, un norādīts, ka preču brīvas aprites nodrošināšanai Eiropas Kopienā būtu jāapsver jauna juridiska instrumenta ieviešana.

Šis priekšlikums ir viens no Iekšējā tirgus stratēģijas 2003.–2006. gadam darba rezultātiem. Tā mērķis ir definēt tiesības un pienākumus valstu iestādēm un uzņēmumiem, kuri vēlas pārdot kādā dalībvalstī ražojumus, kas jau tiek likumīgi tirgoti citā dalībvalstī, ja kompetentās iestādes gatavojas ierobežot ražojuma tirdzniecību atbilstīgi valsts tehniskajiem noteikumiem. Jo īpaši, priekšlikumā risināts pierādīšanas pienākuma jautājums, nosakot procesuālās prasības savstarpējās atzīšanas noraidīšanai. Turklāt ar priekšlikumu arī vēlas samazināt uzņēmumu risku, ka to ražojumi neiekļūs galamērķa dalībvalsts tirgū, un sekmēt pastāvīgu dialogu starp kompetentām iestādēm, katrā dalībvalstī izveidojot vienu vai vairākus

„ražojumu informācijas punktus”. To galvenais uzdevums katrā dalībvalstī būtu uzņēmumiem un kompetentajām iestādēm citās dalībvalstīs sniegt informāciju par tehniskajiem noteikumiem attiecībā uz ražojumiem, kā arī sniegt minēto kompetento iestāžu informācijas informāciju. Tas ļautu valsts iestādēm apzināt atbilstīgās kompetentās iestādes citās dalībvalstīs, viegli iegūt informāciju no tām un risināt ar tām dialogu.

- **Vispārīgais konteksts**

Dažādi informācijas avoti (sūdzības un pienākumu neizpildes lietas atbilstoši EK Līguma 226. pantam, paziņojumi saskaņā ar Direktīvu 98/34/EK, apsekojumi, gadījuma izpētes, literatūras apskats un ieinteresēto pušu konsultācijas) norāda, ka “savstarpējās atzīšanas principa” īstenošanā joprojām ir daudz problēmu, jo īpaši tehniski sarežģītiem ražojumiem vai ražojumiem, kas var radīt drošuma vai veselības problēmas. Komisija jau ir publicējusi skaidrojošus paziņojumus par to, kā savstarpējai atzīšanai būtu jādarbojas praksē. Tā ir arī informatīviem mērķiem organizējusi konferences, seminārus un apaļā galda diskusijas uzņēmējdarbības un valsts iestāžu pārstāvjiem. Tomēr ar šādu sanāksmju palīdzību nav iespējams apzināt visus uzņēmumus, jo īpaši, ja pasākumi aptver dažādas rūpniecības nozares.

Lai gan ar pašreizējo politiku daudzi tehniski šķēršļi ir veiksmīgi likvidēti bez EK mēroga saskaņošanas pasākumiem, ieinteresētās personas norādīja, ka pašreizējā politika ir sevi izsmēlusi vai ka tās iedarbība ir apstājusies. Turklāt savstarpējās atzīšanas princips jau sen ir politiskajā programmā. 1998. gada marta Iekšējā tirgus Padomes pārstāvji uzsvēra, ka politiskā uzmanība jāpievērš efektīvai savstarpējās atzīšanas piemērošanai. Šajā jautājumā tika uzsvērtā dalībvalstu tieša atbildība. Padome atbalstīja Komisiju, 1999. gada 28. oktobrī pieņemot Padomes Rezolūciju par savstarpējo atzīšanu.

Saskaņā ar Vima Koka ziņojumu par preču brīvu apriti ES joprojām kavē daudzi vietējie noteikumi, kurus nereti piemēro patvaļīgi un kas acīm redzami ir pretrunā ar savstarpējās atzīšanas principu. Ziņojumā ir ierosināts, ka šie šķēršļi vairs nebūtu jāpieļauj un ka Komisijai ir jāmēģina tos likvidēt, izvirzot to par politisku prioritāti.

Vispārējās sabiedriskās apspriešanas par iekšējā tirgus nākotni, ko Komisija aizsāka 2006. gada aprīlī [SEC(2006)1215, 20.09.2006.], rezultāti apstiprināja, ka valstu tehniskie noteikumi joprojām rada nopietnus šķēršļus brīvai tirdzniecībai ES. Respondenti argumentē, ka valstu tehniskie noteikumi joprojām rada ievērojamus šķēršļus brīvai preču apritei ES un ka tas rada papildu administratīvās kontroles un pārbaudes.

- **Spēkā esošie noteikumi priekšlikuma jomā**

Priekšlikuma jomā nav spēkā esošu noteikumu.

- **Atbilstība pārējiem ES politikas virzieniem un mērķiem**

Nepiemēro.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMS

• Apspriešanās ar ieinteresētajām personām

Apspriešanās metodes, galvenās mērķnozāres un vispārīgs respondentu raksturojums

Apspriešanās ar ieinteresētajām personām, kas notika Komisijas tīmekļa vietnē „Tava balss Eiropā”, mērķis bija apkopot dalībvalstu, uzņēmumu un patērētāju organizāciju viedokļus par iespējām uzlabot savstarpējās atzīšanas darbību ražojumu jomā. Tika saņemtas 135 atbildes, kas atbilst vidējam atbilžu skaitam tehniska jautājuma apspriešanās.

Respondentu raksturojums: reprezentatīvas organizācijas (22,7 %), uzņēmumi (19,7 %), publiskas institūcijas (13,6 %) un patērētāji (31,1 %).

Atbilžu kopsavilkums un tas, kā tās ņemtas vērā

Saskaņā ar atbildēm, ko saņēma Komisijas tīmekļa vietnē “Tava balss Eiropā” notikušajā apspriešanās ar ieinteresētajām personām, Komisijai ir vairāk jārikojas, tostarp lai uzlabotu savstarpējās atzīšanas darbību jomā, uz kuru neattiecas EK mēroga saskaņošana. Apmēram 60 % respondentu uzskata, ka juridisks instruments ir nepieciešams, bet apmēram 33 % — ka nav nepieciešams.

Atbildes izmantoja, lai atlasītu stratēģiskos risinājumus, ko iekļaut ietekmes novērtējumā.

No 2004. gada 17. februāra līdz 2005. gada 30. aprīlim internetā notika šā temata atklāta apspriešana. Komisija saņēma 135 atbildes. Rezultāti ir atrodami <http://europa.eu.int/yourvoice/consultations>.

• Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana

Ekspertu atzinumi nebija nepieciešami.

• Ietekmes novērtējums

- 1. risinājums: status quo — turpināt pašreizējo politiku;
- 2. risinājums: neregulatīva pieeja — papildināt pašreizējo politiku ar šādu rīcību: izveidot īpašu tīmekļa vietni ar to ražojumu sarakstu, uz kuriem attiecas savstarpēja atzīšana, Komisijai un dalībvalstīm veikt visu valstu tehnisko noteikumu par konkrētām ražojumu kategorijām plašu caurskatīšanu un noteikt valstu iestādes, kas par šiem noteikumiem atbildīgas, sistemātiski iekļaut TRIS datu bāzē visu to tehnisko noteikumu galīgās redakcijas, kas paziņoti saskaņā ar Direktīvu 98/34/EK, dalībvalstīs organizēt konferences un seminārus uzņēmumiem un kompetentajām iestādēm, publicēt konkrētus materiālus, kuros izskaidro savstarpējo atzīšanu konkrētām ražojumu kategorijām, sīkāk izstrādāt savstarpējās atzīšanas noteikumus un veidot administratīvo sadarbību esošajās komitejās, kas izveidotas ar sekundārajiem EK tiesību aktiem.
- 3. risinājums: regulatīva pieeja, t.i., tādas regulas pieņemšana, kura nosaka savstarpējo atzīšanu nesaskaņotajā ražojumu jomā un izveido „ražojumu

informācijas punktus”. Regulas darbības joma aptvertu to ražojumu vai ražojumu aspektu sarakstu, uz kuriem attiecas savstarpējā atzīšana. Tajā definētu tiesības un pienākumus valstu iestādēm un uzņēmumiem, kuri vēlas pārdot kādā dalībvalstī ražojumus, kas jau tiek likumīgi tirgoti citā dalībvalstī, ja kompetentās iestādes gatavojas ierobežot ražojuma tirdzniecību atbilstīgi valsts tehniskajiem noteikumiem. “Ražojumu informācijas punkta(-u)” uzdevums katrā dalībvalstī būtu uzņēmumiem un kompetentajām iestādēm citās dalībvalstīs sniegt informāciju par tehniskajiem noteikumiem attiecībā uz ražojumiem, kā arī sniegt minēto kompetento iestāžu informācijas informāciju.

- 4. risinājums: regula kopā ar tādu rīcību, kas nav tiesību aktu pieņemšana. Šis risinājums balstās uz 3. risinājumu, tomēr ir viena ievērojama atšķirība: tā vietā, lai regulas darbības jomā iekļautu to ražojumu vai ražojumu aspektu sarakstu, uz kuriem attiecas savstarpējā atzīšana, 4. risinājumā paredzēta tīmekļa vietnes izveide, kurā būtu ietverts to ražojumu saraksts, uz ko attiecas savstarpējā atzīšana, kā norādīts 2. risinājumā..

Komisija veica ietekmes novērtējumu, kas minēts darba programmā, kuras ziņojums ir pieejams http://ec.europa.eu/enterprise/regulation/goods/mutrec_en.htm.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

• Ierosināto pasākumu kopsavilkums

Priekšlikumā risināti divi brīvas preču aprites nodrošināšanas aspekti jomā, uz kuru neattiecas saskaņošana: ar to nosaka procedūru, kas valsts iestādēm jāievēro, ja tās paredzējušas ieviest valstu tehniskos noteikumus (piemēram, ja kaut kāda iemesla dēļ nepiemēro savstarpējo atzīšanu). Priekšlikums arī paredz katrā dalībvalstī izveidot vienu vai vairākus ražojumu informācijas punktus, kuru galvenais mērķis būs sniegt informāciju par piemērojamiem tehniskajiem noteikumiem vai nosūtīt ieinteresētās personas uz kompetentām iestādēm/organizācijām.

Pieņemot priekšlikumu, Padomes Lēmums 3052/95/EK, ar ko nosaka informācijas par valsts pasākumiem apmaiņas procedūru, atkāpjoties no brīvas preču aprites principa Kopienā (OV L 321, 30.12.1995, 1. lpp.), ir jāatceļ.

• Juridiskais pamats

EK Līguma 37. un 95. pants.

• Subsidiaritātes princips

Subsidiaritātes principu piemēro, jo priekšlikums nav Kopienas ekskluzīvā kompetencē.

Dalībvalstis priekšlikuma mērķus nevar sasniegt pietiekamā apmērā šādu iemeslu dēļ.

Dalībvalstis pašas nevar likvidēt tehniskos šķēršļus brīvai preču apritei dalībvalstīs, un rīcības apmēra dēļ to var labāk panākt Kopienas līmenī. Ir jāizveido procedūras, kas samazinātu iespēju valstu tehniskajiem noteikumiem radīt nelikumīgus šķēršļus brīvai preču apritei dalībvalstīs. Šādu procedūru trūkums dalībvalstīs rada papildu šķēršļus brīvai preču apritei, tas arī nesekmē uzņēmumus pārdot ražojumus, kurus likumīgi tirgo kādā citā dalībvalstī, tās

dalībvalsts teritorijā, kas izdod tehniskos noteikumus. Apsekojumos ir redzams, ka daudzi uzņēmumi un jo īpaši mazie un vidējie uzņēmumi (MVU) vai nu pielāgo savus ražojumus, lai tie atbilstu galamērķa dalībvalsts tehniskajiem noteikumiem, vai arī atturas no ražojumu tirdzniecības tajā. Arī valsts iestādēm nav atbilstīgu procedūru savu tehnisko noteikumu piemērošanai konkrētiem ražojumiem, kurus likumīgi tirgo kādā dalībvalstī. Šādu procedūru trūkums tām neļauj novērtēt ražojumu atbilstību saskaņā ar Līgumu.

Dažās dalībvalstīs pastāv procedūras, ar kurām samazina iespēju valstu tehniskajiem noteikumiem radīt nelikumīgus šķēršļus brīvai preču aprītei dalībvalstīs. Ņemot vērā, ka šie šķēršļi vispirms attiecas uz ražojumiem, kurus likumīgi tirgo kādā dalībvalstī, dalībvalstu interesēs ne vienmēr ir noteikt šādas procedūras.

Priekšlikuma mērķus var labāk sasniegt ar Kopienas mēroga pasākumiem šādu iemeslu dēļ.

Ieinteresēto personu komentāri un situācijas apskats dalībvalstīs atklāja, ka dalībvalstis pašas nevar pietiekami samazināt tehniskos šķēršļus brīvai preču aprītei un tikai rīcība Kopienas mērogā var uzlabot brīvu preču aprīti. Šajā priekšlikumā subsidiaritātes princips ņemts vērā pilnībā, jo, to piemērojot pareizi, preču brīvu aprīti var panākt bez turpmākas valstu tehnisko noteikumu saskaņošanas.

Dalībvalstīs savstarpējās atzīšanas principa piemērošanas jautājumā valda juridiskā nenoteiktība, tāpēc principu piemēro valstu tehniskos noteikumus nosaka neparedzamā veidā. Tas rada izdevumus uzņēmumiem un sabiedrībai un var samazināt tirdzniecības apjomus ES, neļaujot uzņēmumiem ienākt citas dalībvalsts tirgū. Valstu tehnisko noteikumu piemērošanas sistēma, kurā attiecīgie uzņēmēji var paredzēt un saprast valstu tehnisko noteikumu piemērošanas iemeslus to ražojumam, ir kvalitatīvs rādītājs, ka mērķus var labāk sasniegt Eiropas Savienības līmenī.

Priekšlikumā ir visai ES definētas valsts iestāžu, kā arī uzņēmumu, kas vēlas savu likumīgi tirgotu ražojumu pārdot kādā citā dalībvalstī, tiesības un pienākumi. Jo īpaši, priekšlikumā risināts pierādīšanas pienākuma jautājums, nosakot procesuālās prasības savstarpējās atzīšanas noraidīšanai. Ietekmes novērtējums liecina, ka brīvas preču aprītes jomā, uz kuru attiecas priekšlikums, ir trūkumi, ko nevar atrisināt bez Kopienas tiesību aktiem.

Tāpēc priekšlikums atbilst subsidiaritātes principam.

- **Proporcionalitātes princips**

Priekšlikums ir saskaņā ar proporcionalitātes principu šādu iemeslu dēļ.

Priekšlikumu piemēro vienīgi tādos gadījumos, kuros varētu rasties un rodas tehniskie šķēršļi, un tas neattiecas uz jomām, kurās brīva aprīte labi darbojas un kur nav valstu tehnisko noteikumu izraisītu šķēršļu.

Priekšlikums ir ierobežots līdz būtiskākajiem noteikumiem mērķa sasniegšanai.

Ņemot vērā, ka brīva preču aprīte dalībvalstīs ir pamatprincips un tā izņēmumi ir rūpīgi jāinterpretē, tika samazināts finanšu un administratīvais slogs, priekšlikuma darbības jomu attiecinot tikai uz tādiem gadījumiem, kuros varētu rasties un rodas tehniskie šķēršļi. Priekšlikumu nepiemēros, ja brīva aprīte labi darbojas un ja valstu tehniskie noteikumi nerada šķēršļus.

- **Juridisko instrumentu izvēle**

Ierosinātie instrumenti: regula.

Citi līdzekļi nebūtu piemēroti šāda iemesla dēļ.

Paredzētajiem pasākumiem kā juridisks instruments tika izvēlēta regula, jo citi līdzekļi nebūtu piemēroti. Šķiet, ka regula ir visatbilstīgākais instruments mērķa sasniegšanai. Priekšlikumā izklāstītās procedūras prasības ir tik precīzas, ka tās var nekavējoties iekļaut valsts tiesību aktos.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Lai gan priekšlikums neietekmē budžetu, regulas īstenošanas mērķiem būs jāizveido to ražojumu vai ražojumu aspektu saraksts, kuriem piemēro savstarpēju atzīšanu, un jāizveido tīmekļa vietne ar to ražojumu sarakstu, kuriem piemēro savstarpēju atzīšanu. Saraksta un tīmekļa vietnes izveide ietekmēs budžetu, kas ir noteikts tiesību akta finanšu pārskatā.

5. PAPILDU INFORMĀCIJA

- **Spēkā esošu tiesību aktu atcelšana**

Pēc priekšlikuma pieņemšanas pašreizējos tiesību aktus atcels.

- **Pārbaude, pārskatīšana un turpināmība**

Priekšlikumā ir ietverta pārbaudes klauzula.

- **Eiropas Ekonomikas zona**

Priekšlikums attiecas uz jautājumiem, kas skar EEZ, tāpēc tas būtu jāattiecina arī uz Eiropas Ekonomikas zonu.

- **Sīkāks priekšlikuma skaidrojums**

2. un 3. pantā ir definēta priekšlikuma darbības joma, kas attiecas uz ierobežojošiem lēmumiem, kuri, pamatojoties uz tehniskajiem noteikumiem, pieņemti attiecībā uz visiem rūpnieciski ražotiem ražojumiem vai lauksaimniecības produktiem, tostarp zivju produktiem, kas likumīgi tirgoti kādā dalībvalstī, un uz kuriem neattiecas Kopienas mēroga saskaņošana, ja šā lēmuma tieša vai netieša ietekme ir tāda, ka ražojumu nedrīkst tirgot šādā formā.

4., 5. un 6. pants ir priekšlikuma kodols, un tajā ir minētas obligāti nepieciešamās prasības, kuras valsts iestādēm jāievēro pirms valstu tehnisko noteikumu īstenošanas (t. i., ja savstarpēja atzīšana kaut kāda iemesla dēļ netiek piemērota) īpašā gadījumā. Pierādīšanas pienākums ir valsts iestādei, kas paredzējusi piemērot tehniskus noteikumus, kuri ierobežo ražojuma piekļuvi valsts tirgum.

7. un 8. pantā ir definēti ražojumu informācijas punktu uzdevumi. To galvenais uzdevums ir informēt citu dalībvalstu uzņēmumus un kompetentās iestādes par tehniskajiem noteikumiem.

9. pants paredz iespēju izveidot telemātikas tīklu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Lēmumu 2004/387/EK par Viseiropas elektroniskās pārvaldības pakalpojumu savietojamības nodrošināšanu valsts pārvaldes iestādēm, uzņēmumiem un pilsoņiem (IDABC).

10. pantā ir atrodama ziņojumu shēma.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

ar ko nosaka procedūras, lai dažus valstu tehniskos noteikumus piemērotu citā dalībvalstī likumīgi tirgotiem ražojumiem, un ar ko atceļ Lēmumu 3052/95/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši 37. un 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,¹

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu,²

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu,³

rīkojoties saskaņā ar līguma 251. pantā noteikto procedūru,⁴

tā kā:

- (1) Iekšējais tirgus ir tāda zona bez iekšējām robežām, kurā brīvu preču apriti nodrošina Līgums, kurš aizliedz pasākumus, kuru sekas ir līdzvērtīgas kvantitatīviem preču importa ierobežojumiem. Šis aizliegums attiecas uz jebkuru valsts pasākumu, kas var tieši vai netieši, faktiski vai iespējami kavēt Kopienas iekšējo tirdzniecību.
- (2) Valsts iestādes nesaskaņotu tiesību aktu gadījumā var nelikumīgi radīt šķēršļus brīvai preču aprītei starp dalībvalstīm, piemērojot precēm, kas nāk no citām dalībvalstīm, kur tās likumīgi tirgo, tehniskos noteikumus, ar kuriem nosaka šīm precēm prasības, kas jāievēro, piemēram, attiecībā uz galamērķi, formu, izmēru, svaru, sastāvu, noformējumu, marķējumu un iepakojumu. Šādu tehnisku noteikumu piemērošana ražojumiem, ko likumīgi tirgo kādā dalībvalstī, var būt pretrunā ar EK Līguma 28. un 30. pantu, pat ja šie valstu noteikumi tiek piemēroti pilnīgi visiem ražojumiem.
- (3) Ir jāizveido procedūras, kas samazinātu iespēju valstu tehniskajiem noteikumiem radīt nelikumīgus šķēršļus brīvai preču aprītei dalībvalstīs. Šādu procedūru trūkums dalībvalstīs rada papildu šķēršļus brīvai preču aprītei, jo nerosina uzņēmumus pārdot ražojumus, kurus likumīgi tirgo kādā citā dalībvalstī, tās dalībvalsts teritorijā, kas izdod tehniskos noteikumus. Apsekojumi liecina, ka daudzi uzņēmumi un jo īpaši mazie un vidējie uzņēmumi (MVU) vai nu pielāgo savus ražojumus, lai tie atbilstu

¹ OV C , , lpp.

² OV C , , lpp.

³ OV C , , lpp.

⁴ OV C , , lpp.

galamērķa dalībvalsts tehniskajiem noteikumiem, vai arī atturas no ražojumu tirdzniecības tajā.

- (4) Arī valsts iestādēm nav atbilstīgu procedūru tehnisko noteikumu piemērošanai konkrētiem ražojumiem, kurus likumīgi tirgo kādā dalībvalstī. Šādu procedūru trūkumsa tām neļauj novērtēt ražojumu atbilstību saskaņā ar Līgumu.
- (5) Padomes 1999. gada 28. oktobra Rezolūcijā par savstarpēju atzīšanu⁵ teikts, ka ne vienmēr uzņēmēji un pilsoņi pilnīgi un atbilstoši izmanto savstarpējās atzīšanas principu, jo tie nav pietiekami informēti par šo principu un tā darbības sekām. Ar rezolūciju dalībvalstis aicināja izstrādāt atbilstīgus pasākumus, ar kuriem uzņēmējiem un pilsoņiem izveidotu efektīvu savstarpējās atzīšanas sistēmu, tostarp efektīvi izskatot uzņēmēju un pilsoņu pieprasījumus un ātri atbildot uz šiem pieprasījumiem.
- (6) 2006. gada 15. un 16. jūnija Eiropadome uzsvēra vienkāršas, pārredzamas un viegli piemērojamas normatīvās vides un patērētāju, un uzņēmumu uzticības nostiprināšanas vietējā tirgū nozīmi.
- (7) Netraucētai preču iekšējā tirgus darbībai ir nepieciešami atbilstīgi un pārredzami līdzekļi, lai atrisinātu problēmas, kas rodas no valstu tehnisko noteikumu piemērošanas konkrētiem ražojumiem, kurus likumīgi tirgo kādā citā dalībvalstī.
- (8) Ņemot vērā proporcionalitātes un subsidiaritātes principu, nav atbilstīgi saskaņot visus valstu tehniskos noteikumos vairumam vai visām ražojumu kategorijām.
- (9) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 3. decembra Direktīvā 2001/95/EK par produktu vispārēju drošību⁶ ir minēts, ka tikai drošus ražojumus var laist tirgū. Ar šo direktīvu iestādes var uzreiz aizliegt jebkuru bīstamu ražojumu vai aizliegt uz laiku, kas vajadzīgs dažādu drošības novērtējumu, pārbaužu un kontroles veikšanai, lai pagaidām aizliegtu ražojumu, kas varētu būt bīstams. Tāpēc nepieciešamības gadījumā no šīs regulas darbības jomas jāsvīturo valsts iestāžu veiktie pasākumi saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ar kuriem īsteno Direktīvu 2001/95/EK.
- (10) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regulu (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu⁷, ir izveidota ātrās reaģēšanas sistēma, lai ziņotu par tiešu vai netiešu risku cilvēka veselībai, kas rodas saistībā ar pārtiku vai barību. Ar to dalībvalstīm saskaņā ar ātrās reaģēšanas sistēmu ir nekavējoties jāpaziņo Komisijai par visiem pasākumiem, ko tās pieņem un kuru mērķis ir ierobežot pārtikas vai barības laišanu tirgū vai panākt, ka pārtiku vai barību izņem no tirgus vai saņem atpakaļ no patērētāja, lai aizsargātu cilvēku veselību, un kas jāveic ātri. Tāpēc pasākumi, kurus veic valsts iestādes saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 50. panta 3. punkta a) apakšpunktu, ir jāsvīturo no šīs regulas darbības jomas.

⁵ OV C 141 19.05.2000., 5. lpp.

⁶ OV L 11 15.01.2002., 4. lpp.

⁷ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2006. gada 7. aprīļa Regulu (EK) Nr. 575/2006 (OV L 100, 8.4.2006., 3. lpp.).

- (11) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regula (EK) Nr. 882/2004 par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem⁸ nosaka oficiālu kontroļu veikšanas noteikumus, lai pārbaudītu atbilstību noteikumiem, kas jo īpaši tiecas novērst, samazināt vai novērst līdz pieņemamam līmenim risku cilvēkiem un dzīvniekiem, vai nu tieši, vai vidē, un nodrošināt pārtikas un barības godīgu tirdzniecību un aizsargāt patērētāju intereses, tostarp barības un pārtikas marķējuma un citus patērētāju informācijas veidus. Ar to nosaka konkrētu procedūru, kas nodrošina, ka uzņēmējs novērš neatbilstmi. Tāpēc no šīs regulas darbības jomas ir jāsvīturo valsts iestāžu veiktie pasākumi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 882/2004 54. pantu.
- (12) Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 29. aprīļa Direktīvā Nr. 2004/49/EK par drošību Kopienas dzelzceļos, un par Padomes Direktīvas 95/18/EK par dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu licencēšanu un Direktīvas 2001/14/EK par dzelzceļa infrastruktūras jaudas sadali un maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras izmantošanu un drošības sertifikāciju grozījumiem (Dzelzceļu drošības direktīva)⁹ paredzētajā kārtībā, kā piešķirama atļauja, lai nodotu ekspluatācijā dzelzceļa ritošo sastāvu, ir pieļaujama konkrētu dalībvalsts noteikumu piemērošana. Tādēļ dalībvalstu iestāžu pasākumi saskaņā ar minētās direktīvas 14. pantu ir jāsvīturo no šīs regulas darbības jomas.
- (13) Padomes 1996. gada 23. jūlija Direktīva 96/48/EK par Eiropas ātrgaitas dzelzceļu sistēmas savstarpēju izmantojamību¹⁰ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 19. marta Direktīva 2001/16/EK par Eiropas parasto dzelzceļu sistēmas savstarpēju izmantojamību¹¹ paredz sistēmu un darbību pakāpenisku saskaņošanu, pakāpeniski pieņemot tehniskās specifikācijas attiecībā uz savstarpēju izmantojamību. Sistēmas un aprīkojums, kas ietilpst minēto direktīvu darbības jomā, jāsvīturo no šīs regulas darbības jomas.
- (14) Valsts iestādei katru reizi ir jāpierāda, ka valstu tehnisko noteikumu piemērošana konkrētiem ražojumiem, kurus likumīgi tirgo kādā citā dalībvalstī, atbilst pieļautajiem izņēmuma gadījumiem.
- (15) Visos valsts lēmumos, uz kuriem šī regula attiecas, jānorāda pieejamās pārsūdzības metodes, lai uzņēmēji varētu iesniegt prasību attiecīgās valsts tiesā vai tribunālā.
- (16) Valsts tiesu vai tribunālu spriedumi, kas izvērtē gadījumu likumību, kādos ražojumi, kas likumīgi tirgoti kādā dalībvalstī, netika ielaisti valsts tirgū tehnisko noteikumu dēļ, ir jāsvīturo no šīs regulas darbības jomas.

⁸ OV L 191, 28.5.2004., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2006. gada 23. maija Regulu (EK) Nr. 776/2006 (OV L 136, 24.5.2006., 3. lpp.).

⁹ OV L 135, 17.9.1996., 6. lpp., Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/50/EK (OV L 164, 30.4.2004., 114. lpp.)

¹⁰ OV L 235, 17.9.1996., 6. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu 2004/50/EK (OV L 164, 30.4.2004., 114. lpp.).

¹¹ OV L 110, 20.4.2001., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2004/50/EK.

- (17) Ir svarīgi nodrošināt pieeju dalībvalstu iekšējo tirgu preču valstu tehniskajiem noteikumiem, lai uzņēmumi un jo īpaši MVU varētu apkopot uzticamu un precīzu informāciju par galamērķa dalībvalstī spēkā esošajiem likumiem.
- (18) Tāpēc jāīsteno administratīvās vienkāršošanas princips, tostarp izveidojot ražojumu informācijas punktu sistēmu. Tādējādi nodrošinātu, ka uzņēmumi var saņemt informāciju pārredzamā un atbilstīgā veidā, lai varētu izvairīties no kavēšanās, izmaksām un nelabvēlīgām sekām, ko rada valstu tehniskie noteikumi.
- (19) Lai sekmētu preču brīvu apriti, ražojumu informācijas punktiem vajadzētu sniegt augsti kvalitatīvu informāciju par valstu tehniskajiem noteikumiem un to īstenošanu. Tā kā ražojumu informācijas punktu izveide nedrīkstētu skart funkciju sadalījumu starp kompetentajām iestādēm katras valsts sistēmā, dalībvalstī būtu jābūt vairākiem ražojumu informācijas punktiem, kas atšķirtos atbilstoši reģionālajām vai vietējām kompetences sfērām.
- (20) Dalībvalstīm ir jāvar uzticēt ražojumu informācijas punkta loma ne tikai pastāvošajām administratīvajām iestādēm, bet arī tirdzniecības kamerām, profesionālām organizācijām vai privātām struktūrām, lai uzņēmumiem un tamlīdzīgām kompetentām iestādēm nepalielinātu administratīvās izmaksas.
- (21) Dalībvalstīm ir jānodrošina, ka ražojumu informācijas punkti pēc pieprasījuma var iegūt un sniegt sīku informāciju par jebkuru lēmumu, uz kuru attiecas regula, izņemot gadījumus, kad šādas informācijas izpaušana būtu pretrunā tirgus dalībnieka komercinteresešu, tostarp intelektuālā īpašuma interesešu aizsardzībai.
- (22) Dalībvalstīm un Komisijai jāsadarbojas, lai sekmētu ražojumu informācijas punktus nodarbinātā personāla apmācību un lai ražojumu informācijas punktus sagatavotu informāciju par valstu tehnisko noteikumu piemērošanu citās Kopienas valodās.
- (23) Ņemot vērā Eiropas elektroniskās pārvaldības pakalpojumu un to pamatā esošo savietojamo telemātikas tīklu attīstību un izstrādi, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Lēmumu 2004/387/EK par Viseiropas elektroniskās pārvaldības pakalpojumu savietojamības nodrošināšanu valsts pārvaldes iestādēm, uzņēmumiem un pilsoņiem (IDABC)¹² būtu jāparedz informācijas apmaiņas elektroniskās sistēmas izveides iespēja starp ražojumu informācijas punktiem
- (24) Lai sniegtu informāciju par šīs regulas īstenošanu, jāizveido uzticams un efektīvs uzraudzības un novērtēšanas mehānisms.
- (25) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 13. decembra Lēmumu 3052/95/EK, ar ko nosaka informācijas apmaiņas procedūru par valsts pasākumiem, atkāpjoties no preču brīvas aprites principa Kopienā¹³, dibinātā uzraudzības shēma nav sevi attaisnojusi, tāpēc ka tās īstenošanai Komisija nesniedz pietiekami daudz informācijas, lai noteiktu nozares, kur, iespējams, būtu nepieciešama saskaņošana. Tā arī nav devusi noteiktu brīvas pārvietošanās problēmu ātru risinājumu. Tādēļ Lēmums 3052/95/EK ir jāatceļ.

¹² OV L 144, 30.4.2004., 62. lpp.; labotā versija OV L 181, 18.5.2004., 25. lpp.

¹³ OV L 321, 30.12.1995., 1. lpp.

- (26) Tā kā paredzētās rīcības mērķi — tehnisku šķēršļu novēršanu preču brīvai aprītei starp dalībvalstīm — nav iespējams pietiekamā mērā sasniegt, darbojoties atsevišķu dalībvalstu līmenī, un rīcības mēroga un ietekmes dēļ šis mērķis ir labāk sasniedzams Kopienas līmenī, Kopiena var noteikt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā izklāstīts Līguma 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā izklāstīto proporcionalitātes principu šī regula neparedz neko vairāk, kā vajadzīgs minētā mērķa sasniegšanai.
- (27) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību¹⁴;

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. nodaļa

Priekšmets un darbības joma

1. pants

Ar šo regulu nosaka tos noteikumus un procedūras, kas valsts iestādēm jāievēro, pieņemot vai plānojot pieņemt lēmumu, kas noteikts 2. panta 1. punktā un kas ietekmē to ražojumu brīvu aprīti, kurus likumīgi tirgo kādā dalībvalstī.

Regula arī nosaka ražojumu informācijas punktu izveidi visās dalībvalstīs, lai cita starpā sniegtu informāciju par piemērojamiem valstu tehniskajiem noteikumiem.

2. pants

1. Šo direktīvu attiecina uz lēmumiem, kas pieņemti, pamatojoties uz tehniskajiem noteikumiem, attiecībā uz visiem rūpnieciski ražotiem ražojumiem vai lauksaimniecības produktiem, tostarp zivju produktiem, kurus likumīgi tirgo kādā citā dalībvalstī, un šā lēmuma tieša vai netieša ietekme ir jebkas no turpmāk minētā:

- a) aizliegt šo ražojumu vai ražojuma veidu;
- b) atteikt laist tirgū šo ražojumu vai ražojuma veidu;
- c) pieprasīt attiecīgā ražojuma vai ražojuma veida pārveidi, pirms to laiž vai tam ļauj atrasties tirgū;
- d) pieprasīt šā ražojuma vai ražojuma veida izņemšanu no tirgus.

Pirmā punkta c) daļā ražojuma vai ražojuma veida pārveide ir jebkāda veida konkrēta ražojuma vai konkrēta veida ražojuma viena vai vairāku raksturlielumu, kas minēti

¹⁴ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

tehniskajā specifikācijā, pārveide atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 98/34/EK 1. panta 3. punktam.¹⁵

2. Šajā regulā tehniskie noteikumi ir dalībvalsts likumi, noteikumi vai administratīvi noteikumi, kas nav saskaņoti Kopienas mērogā, bet kuri ir jāievēro, lai dalībvalsts teritorijā tirgotu vai izmantotu ražojumu vai ražojuma veidu, un nosaka vienu no šiem:
 - a) šā ražojuma vai ražojuma veida nepieciešamās īpašības, piemēram, kvalitātes līmeni, darbību, drošību vai izmērus, ieskaitot prasības, kas piemērojamas ražojumam vai ražojuma veidam saskaņā ar nosaukumu, ar kuru ražojumu pārdod, terminoloģiju, simboliem, pārbaudēm un pārbaužu metodēm, iesaiņojumu, marķēšanu vai etiķetēšanu un atbilstības novērtēšanas procedūrām;
 - b) visas pārējās prasības, kas izvirzītas ražojumam vai ražojumu veidam, lai aizsargātu patērētājus vai vidi, un kas ietekmē ražojuma aprites ciklu pēc piedāvāšanas tirgū, piemēram, prasības izmantošanai, pārstrādei, atkārtotai lietošanai vai apglabāšanai, ja šīs prasības var būtiski ietekmēt ražojuma vai ražojuma veida sastāvu, īpašības vai tā realizāciju.

3. pants

1. Šo regulu neattiecina uz valsts tiesu vai tribunālu izsludinātiem spriedumiem.
2. Šo regulu nepiemēro, ja dalībvalstu iestādes piemēro pasākumus saskaņā ar:
 - a) Direktīvas 2001/95/EK 8. panta d), e) vai f) apakšpunktu;
 - b) Regulas (EK) Nr. 178/2002 50. panta 3. punkta a) apakšpunktu;
 - c) Regulas (EK) Nr. 882/2004 54. pantu;
 - d) Direktīvas 2004/49/EK 14. pantu.
3. Šo regulu nepiemēro sistēmām un aprīkojumam, kas iekļauts Direktīvas 96/48/EK un Direktīvas 2001/16/EK darbības jomā.

¹⁵ OV L 204, 21.7.1998., 37. lpp.

2. nodaļa

Tehnisku noteikumu piemērošana

4. pants

1. Ja valsts iestāde paredz pieņemt lēmumu atbilstoši 2. panta 1. punktam, tā nosūta 5. pantā minētajam uzņēmējam rakstisku paziņojumu par savu nodomu, kurā norādīts tehniskais noteikums, uz kā balstīsies tehniskais lēmums, un min pietiekamu tehnisku vai zinātnisku pierādījumu, ka paredzētais lēmums ir pamatots ar Līguma 30. pantā minētajām sabiedriskajām interesēm vai atsaucas uz citu primāru vispārēju interešu iemeslu, un ka tas ir atbilstošs, lai nodrošinātu izvirzītā mērķa sasniegšanu, un paredz tikai tādus noteikumus, lai sasniegtu šo mērķi.

Attiecīgais uzņēmējs pēc šāda paziņojuma saņemšanas var vismaz divdesmit darba dienu laikā iesniegt komentārus.

2. Visi lēmumi atbilstoši 2. panta 1. punktam ir jādara zināmi attiecīgajam uzņēmējam un tajos ir jābūt minētam arī lēmuma pamatojumam, arī ar ko norādīt visus uzņēmēja izvirzītos argumentus.

Tajā arī jāmin pieejamās kompensācijas atbilstoši attiecīgajā dalībvalstī spēkā esošajiem noteikumiem un šīm kompensācijām piemērojamie laika ierobežojumi.

3. Ja saskaņā ar šā panta 1. punktu pēc rakstiska paziņojuma iesniegšanas valsts iestādes pārstāvji nolemj nepieņemt lēmumu atbilstoši 2. panta 1. punktam, tie informē attiecīgo uzņēmēju.

5. pants

Ja ražotāja, kas definēts Direktīvas 2001/95/EK 2. panta e) punktā, identitāte un informācijas informācija parādās uz ražojuma iepakojuma vai marķējuma vai pavaddokumentos, tam jānosūta 4. panta 1. punktā minētais rakstiskais paziņojums.

Ja izplatītāja, kas definēts Direktīvas 2001/95/EK 2. panta f) punktā, identitāte un informācijas informācija parādās uz ražojuma iepakojuma vai marķējuma vai pavaddokumentos, tam jānosūta rakstisks paziņojums.

Ja ražotāja vai izplatītāja identitāte un informācijas informācija neparādās ne uz ražojuma iepakojuma, ne marķējuma, ne pavaddokumentos, rakstisku paziņojumu sūta visiem pārējiem ražotājiem vai izplatītājiem atbilstoši pirmajā un otrajā daļā minētajiem noteikumiem.

6. pants

Visus 2. panta 1. punktā minētos lēmumus var pārsūdzēt valsts tiesās.

3. nodaļa

Ražojuma informācijas punkti

7. pants

1. Visas dalībvalsts izveido vienu vai vairākus ražojumu informācijas punktus tās teritorijā un paziņo to informācijas informāciju citām dalībvalstīm un Komisijai.
2. Komisija publisko un regulāri atjaunina ražojumu informācijas punktu sarakstu.

8. pants

1. Ražojumu informācijas punkti pēc pieprasījuma sniedz šādu informāciju:
 - a) tehniskos noteikumus, kurus piemēro konkrētam ražojuma veidam valsts teritorijā;
 - b) valsts iestāžu informācijas informāciju, lai ar tām varētu sazināties tieši, tostarp to iestāžu informācijas informāciju, kas atbildīgas par konkrētu tehnisko noteikumu īstenošanas uzraudzību valsts teritorijā;
 - c) aizsardzības līdzekļus, kas valsts teritorijā pieejami strīda gadījumā starp kompetentām iestādēm un ražotāju vai izplatītāju;
 - d) visu asociāciju un organizāciju, kas nav valsts iestādes, informācijas informāciju, no kurām ražotāji vai izplatītāji var saņemt praktisku palīdzību valsts teritorijā.
2. Ražojumu informācijas punktu darbinieki sniedz atbildi divdesmit darba dienu laikā pēc jebkura pieprasījuma saņemšanas, lai nosūtītu 1. punktā minēto informāciju.
3. Ražojumu informācijas punktiem dalībvalstī, kurā ražotājs un izplatītājs ir likumīgi tirgojuši attiecīgo ražojumu, jāsaņem informācija par jebkuru rakstisku paziņojumu vai lēmumu saskaņā ar 4. pantu, izņemot gadījumus, kad šādas informācijas izpaušana būtu pretrunā attiecīgā uzņēmēja komercinteresešu, tostarp intelektuālā īpašuma interesešu aizsardzībai. Attiecīgajam informācijas punktam ir tiesības attiecīgajai valsts iestādei iesniegt savus novērojumus.

9. pants

Saskaņā ar šo regulu atbilstoši 11. panta 2. punktā minētajai procedūrai Komisija var izveidot telemātikas tīklu informācijas apmaiņai starp ražojumu informācijas punktiem.

4. nodaļa

Nobeiguma noteikumi

10. pants

1. Pēc pieprasījuma dalībvalstis nosūta Komisijai padziļinātu ziņojumu par šīs regulas īstenošanu, tostarp detalizētu informāciju par visiem rakstiskajiem paziņojumiem vai lēmumiem, kas nosūtīti saskaņā ar 4. panta 1., 2. vai 3. punktu.
2. Komisija piecu gadu laikā pēc dienas, kas minēta 14. panta 1. punktā, Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu par šīs regulas īstenošanu.

11. pants

1. Komisijai palīdz komiteja, kuras sastāvā ir dalībvalstu pārstāvji un kuru vada Komisijas pārstāvis.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 7. panta 3. punktu un 8. pantu piemēro konsultāciju procedūru, kas noteikta minētā lēmuma 3. pantā.

12. pants

Lēmumu 3052/95/EK atceļ.

13. pants

Šī Regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*

TIESĪBU AKTA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA NOSAUKUMS:

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko nosaka procedūras saistībā ar noteiktu valstu tehnisko noteikumu piemērošanu ražojumiem, ko likumīgi tirgo kādā citā dalībvalstī.

2. ABM/ABB (BUDŽETA LĪDZEKĻU VADĪBA UN SADALE PA DARBĪBAS JOMĀM)

Attiecīgā politikas joma un saistītā darbība: ABB2 — Preču un pakalpojumu iekšējais tirgus.

3. BUDŽETA POZĪCIJAS

3.1. Budžeta pozīcijas (darbības pozīcijas un atbilstīgās tehniskā un administratīvā atbalsta pozīcijas (ex BA pozīcijas)), norādot nosaukumu:

02.03.01.

3.2. Darbības un finansiālās ietekmes ilgums:

Pastāvīgi

3.3. Budžeta informācija:

Budžeta pozīcija	Izdevumu veids		Jauns	EBTA iemaksas	Kandidātvalstu iemaksas	Finanšu perspektīvas pozīcija
02.03.01.	Neobligāti	Dif.	NĒ	JĀ	NĒ	1a

4. RESURSU KOPSAVILKUMS

4.1. Finanšu līdzekļi

4.1.1. Saistību apropriāciju (SA) un maksājumu apropriāciju (MA) kopsavilkums

EUR, miljoni (līdz 3. zīmei aiz komata)

Izdevumu veids	Iedaļa Nr.		2007.	2008.	2009.	2010.	2011.	2011. gads un turpmāk	Kopā
----------------	------------	--	-------	-------	-------	-------	-------	-----------------------	------

Darbības izdevumi¹⁶

Saistību apropriācijas (SA)	8.1.	a	0,2	0	0	0	0	0	0,2
Maksājumu apropriācijas (MA)		b	0,1	0,1	0	0	0	0	0,2

Administratīvie izdevumi, kas ietverti pamatsummā¹⁷

Tehniskā un administratīvā palīdzība (NDA)	8.2.4.	c	0	0,5	0,05	0,05	0,05	0,05	0,7
--	--------	---	---	-----	------	------	------	------	-----

PAMATSUMMAS KOPAPJOMS

Saistību apropriācijas		a+c	0,2	0,5	0,05	0,05	0,05	0,05	0,9
Maksājumu apropriācijas		b+c	0,1	0,6	0,05	0,05	0,05	0,05	0,9

Administratīvie izdevumi, kas nav ietverti pamatsummā¹⁸

Cilvēkresursu un saistītie izdevumi (NDA)	8.2.5.	d	0	0	0	0	0	0	0
Pamatsummā neietvertās administratīvās izmaksas (NDA), izņemot cilvēkresursu izmaksas un saistītos izdevumus	8.2.6.	e	0,05	0,05	0,15	0,25	0,15	0,15	0,8

Kopējās plānotās iesaistīšanās finanšu izmaksas

KOPĀ — SA (ieskaitot cilvēkresursu izmaksas)		a+c +d +e	0,25	0,55	0,20	0,30	0,20	0,20	1,7
KOPĀ — MA (ieskaitot cilvēkresursu izmaksas)		b+c +d +e	0,15	0,65	0,20	0,30	0,20	0,20	1,7

Ziņas par līdzfinansējumu: nav līdzfinansējuma

¹⁶ Izdevumi, kas nav ietverti attiecīgās xx. sadaļas xx 01. nodaļā.

¹⁷ Izdevumi, kas ir ietverti xx. sadaļas xx 01 04. pantā.

¹⁸ Izdevumi, kas ir ietverti xx 01. nodaļā, izņemot xx 01 04. un xx 01 05. pantu.

4.1.2. *Atbilstība finanšu plānojumam*

Priekšlikums atbilst esošajai finanšu plānošanai. Tā finansiālās sekas finansēs kredīti, kas ir jau paredzēti Komisijas finanšu plānojuma attiecīgajā budžeta pozīcijā.

4.1.3. *Finansiālā ietekme uz ieņēmumiem*

Priekšlikums finansiāli neietekmē ieņēmumus.

4.2. **Cilvēkresursi, kas izteikti ar pilnas slodzes ekvivalentu (tostarp ierēdņi, pagaidu darbinieki un ārstata darbinieki) — sīkāk skatīt 8.2.1. punktā**

Gada vajadzības	2007.	2008.	2009.	2010.	2011.	2012. gads un turpmākie gadi
Kopā — cilvēkresursi	1,4	1,4	1,4	1,4	1,4	1,4

5. **RAKSTUROJUMS UN MĒRĶI**

5.1. **Īstermiņa un ilgtermiņa vajadzības**

Kā papildpasākums priekšlikumā ir paredzēta to ražojumu vai ražojumu aspektu detalizēta saraksta izveide, uz kuriem attiecas savstarpēja atzīšana, un vēlāk arī tīmekļa vietnes izveide, kurā būs atrodams saraksts. Iespējams, vajadzēs organizēt seminārus par regulas īstenošanu. Turklāt priekšlikumā ir arī paredzēta padomdevējas komitejas izveide.

Priekšlikuma vispārīgie mērķi ir atrodami paskaidrojuma rakstā.

5.2. **Pievienotā vērtība, ko rada Kopienas iesaistīšanās, priekšlikuma saskanība ar citiem finanšu instrumentiem un iespējamā sinerģija**

Preču iekšējā tirgus izveide ir viens no Eiropas Kopienas mērķiem. EK Līguma 14. panta 2. punkts nosaka, ka iekšējais tirgus veido telpu bez iekšējām robežām, kurā ir nodrošināta preču, cilvēku, pakalpojumu un kapitāla brīva aprīte saskaņā ar Līguma noteikumiem. Viens no galvenajiem EK Līguma (3. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 28.–30. panta) principiem ir to pasākumu aizliegums, kuru sekas ir līdzvērtīgas kvantitatīviem preču importa ierobežojumiem starp dalībvalstīm.

Variantu salīdzinājums norāda uz regulējošo pieeju, pamatojoties uz EK Līguma 95. panta 1. punktu. Tajā ir teikts, ka, atkāpjoties no 94. panta un ja Līgumā ir noteikts citādi, 14. pantā noteiktos mērķus var sasniegt, pieņemot pasākumus to noteikumu tuvināšanai, kuri dalībvalstīs noteikti ar likumu, noteikumu vai administratīvo rīcību un kuru mērķis ir iekšējā tirgus izveide un darbība.

5.3. Priekšlikuma mērķi, sagaidāmie rezultāti un atbilstīgie ABM rādītāji

Paplašinātā vienotā tirgus sakarā rīcība ES līmenī sniegs acīm redzamu pievienoto vērtību, nodrošinot Eiropas uzņēmumus ar lielu, vienotu tirgu un pieļaujot lielākus darījumus. Tajā pašā laikā šā tirgus netraucētai darbībai tā pārvalstiskā rakstura dēļ ir nepieciešama iejaukšanās ES līmenī, tajā pašā laikā ierobežojot EK iejaukšanos līdz vajadzīgajam līmenim.

Priekšlikuma galvenais mērķis ir nodrošināt brīvu preču apriti jomā, uz kuru neattiecas saskaņošana. Tas rada minimālus papildu izdevumus, kas ir atbilstīgi šā mērķa sasniegšanai, un priekšlikums jāpiemēro efektīvi un viegli. Ietekmes novērtējumā ir plašāks un tehniskāks mērķu un sagaidāmo rezultātu apraksts.

5.4. Īstenošanas kārtība (orientējoši)

Centralizēta vadība — tieši vada Komisija.

Saistīti komentāri: ražojumu vai ražojumu aspektu detalizēta saraksta izveidei, uz kuriem attiecas savstarpēja atzīšana, un vēlāk arī tīmekļa vietnes izveidei, kurā būs atrodams saraksts, nepieciešams pakalpojumu iepirkums.

6. UZRAUDZĪBA UN NOVĒRTĒŠANA

6.1. Uzraudzības sistēma

Komisija sadarbībā ar dalībvalstu pārstāvjiem regulas izveidotajā komitejā uzraudzīs to ražojumu vai ražojumu aspektu detalizēta saraksta izveidi, uz kuriem attiecas savstarpēja atzīšana, un vēlāk arī tīmekļa vietnes izveidi, kurā būs atrodams saraksts. Turklāt uzraudzības procesā, iespējams, var lūgt piedalīties ražojumu informācijas punktu pārstāvjus.

6.2. Novērtēšana

6.2.1. Iepriekšēja novērtēšana

No apsekojumiem un pastāvošās literatūras ir redzams, ka ražojumu vai ražojumu aspektu, uz kuriem attiecas savstarpēja atzīšana, detalizēts saraksts vēl nepastāv.

6.2.2. Pasākumi, kas veikti pēc starpposma novērtējuma vai retrospektīvā novērtējuma (ņemot vērā līdzšinējo pieredzi)

Nepiemēro.

6.2.3. Turpmākās vērtēšanas noteikumi un periodiskums

Turpmākās vērtēšanas noteikumus un periodiskumu noteiks saskaņā ar piemērojamajiem noteikumiem.

7. KRĀPŠANAS APKAROŠANAS PASĀKUMI

Iekšējo kontroles standartu Nr. 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21 piemērošana pilnā apmērā.

Komisija nodrošina, ka, īstenojot saskaņā ar šo regulu finansētās darbības, tiek aizsargātas Kopienas finansiālās intereses, piemērojot aizsargpasākumus pret krāpšanu, korupciju un jebkādam citām prettiesiskām darbībām, veicot efektīvas pārbaudes un atgūstot nepamatoti izmaksātās summas, kā arī, ja ir atklāti pārkāpumi, piemērojot iedarbīgus, samērīgus un preventīvus sodus saskaņā ar Padomes 1995. gada 18. decembra Regulu (EK, Euratom) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizstāvību un Eiropas Parlamenta, un Padomes 1999. gada 25. maija Regulu (EK) Nr. 1073/1999 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF).

8. ZIŅAS PAR RESURSIEM

8.1. Priekšlikuma mērķi un to sasniegšanas izmaksas

Saistību apropriācijas EUR, miljoni (līdz 3. zīmei aiz komata)

(Norādīt mērķus, atbilstīgo rīcību un rezultātus)	Rezultāta veids	Vidējās izmaksas	2007.		2008.		2009.		2010.		2011.		2012. gads un turpmākie gadi		KOPĀ	
			Rezultātu skaits	Kopējās izmaksas	Rezultātu skaits	Kopējās izmaksas	Rezultātu skaits	Kopējās izmaksas	Rezultātu skaits	Kopējās izmaksas	Rezultātu skaits	Kopējās izmaksas	Rezultātu skaits	Kopējās izmaksas	Rezultātu skaits	Kopējās izmaksas
To ražojumu saraksta izveide, uz kuriem attiecas savstarpēja atzīšana	Ziņojumā ir šāds saraksts		1	0,2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0,2
KOPĒJĀS IZMAKSAS				0,2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0,2

8.2. Administratīvie izdevumi

8.2.1. Cilvēkresursu daudzums un veids

Amata veids		Personāls, kas iesaistāms darbības pārvaldībā, izmantojot esošos resursus (amatu skaits/pilnslodzes ekvivalenti)					
		2007.	2008.	2009.	2010.	2011.	2012.
Ierēdņi vai pagaidu darbinieki (XX 01 01) ¹⁹	A*/AD	1	1	1	1	1	1
	B*, C*/AST	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4
Personāls, ko finansē atbilstoši XX 01 02. pantam ²⁰		0	0	0	0	0	0
Pārējais personāls, ko finansē atbilstoši XX 01 04/05. pantam ²¹		0	0	0	0	0	0
KOPĀ		1,4	1,4	1,4	1,4	1,4	1,4

8.2.2. No darbības izrietošie izdevumi

Bez priekšlikuma papildu pasākumiem novērtējuma uzdevums ietver vadību.

- To ražojumu vai ražojumu aspekta detalizēta saraksta izveide, uz kuriem attiecas savstarpēja atzīšana.
- Secīga tīmekļa vietnes izveide, kurā šis saraksts tiks izdots.

8.2.3. Cilvēkresursu plānošana (štatā)

Amata vietas jāiedala, pārgrupējot resursus attiecīgajā dienestā (iekšējā pārgrupēšana).

¹⁹ Atbilstīgās izmaksas NAV ietvertas pamatsummā.

²⁰ Atbilstīgās izmaksas NAV ietvertas pamatsummā.

²¹ Atbilstīgās izmaksas ir ietvertas pamatsummā.

8.2.4. Citi administratīvie izdevumi, kas ietverti pamatsummā (XX 01 04/05. Administratīvās pārvaldības izdevumi)

EUR, miljoni (līdz 3. zīmei aiz komata)

Budžeta pozīcija (numurs un nosaukums)	2007.	2008.	2009.	2010.	2011.	2012. gads un turpm ākie gadi	KOPĀ
1. Tehniskā un administratīvā palīdzība (un ar to saistītās personāla izmaksas)							
Izpildaģentūras	0	0	0	0	0	0	0
Cita veida tehniskā un administratīvā palīdzība							
— iekšējais (intra muros)	0	0	0	0	0	0	0
— ārējais (extra muros)	0	0,5	0,05	0,05	0,05	0,05	0,7
Kopā — tehniskā un administratīvā palīdzība	0	0,5	0,05	0,05	0,05	0,05	0,7

8.2.5. Cilvēkresursu izmaksas un saistītie izdevumi, kas nav ietverti pamatsummā

EUR, miljoni (līdz 3. zīmei aiz komata)

Cilvēkresursu veids	2007.	2008.	2009.	2010.	2011.	2012.
Ierēdņi un pagaidu darbinieki (XX 01 01)	0	0	0	0	0	0
Personāls, ko finansē atbilstīgi XX 01 02. pantam (palīgpersonāls, valsts norīkoti eksperti, līgumdarbinieki u. c.) (norādīt budžeta pozīciju)	0	0	0	0	0	0
Kopā — cilvēkresursu izmaksas un saistītās izmaksas (NAV ietvertas pamatsummā)	0	0	0	0	0	0

8.2.6. Citi administratīvie izdevumi, kas nav ietverti pamatsummā

EUR, miljoni (līdz 3. zīmei aiz komata)

	2007.	2008.	2009.	2010.	2011.	2012. gads un turpm ākie gadi	KOPĀ
XX 01 02 11 01 — Komandējumi	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,3
XX 01 02 11 02 — Sanāksmes un konferences	0	0	0,1	0,1	0	0	0,2
XX 01 02 11 03 — Komitejas ²²	0	0	0	0,1	0,1	0,1	0,3
XX 01 02 11 04 — Pētījumi un konsultācijas	0	0	0	0	0	0	0
XX 01 02 11 05 — Informācijas sistēmas	0	0	0	0	0	0	0
2. Kopā — citi pārvaldības izdevumi (XX 01 02 11)	0,05	0,05	0,15	0,25	0,15	0,15	0,8
3. Citi administratīvie izdevumi (precizēt, norādot budžeta pozīciju)	0	0	0	0	0	0	0
Kopā — administratīvie izdevumi, izņemot cilvēkresursu izmaksas un saistītos izdevumus (kas NAV ietverti pamatsummā)	0,05	0,05	0,15	0,25	0,15	0,15	0,8

²²

Padomdevēja komiteja.